

ΟΛΙΓΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ, ΟΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ... ΟΛΙΓΟΝ ΠΑΡΟΝ

ΤΟ ΜΗΛΟ.... ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ο ρόλος του μήλου άφέντου έδημιουργήθη ό κόσμος. Τό μήλο τής Εύας. Τό μήλο τής έριδος. Πώς πιάστηκαν μεταξύ τους ή θεές του Όλύμπου. Τά χρυσόμηλα τών Έσπερίδων. Πώς τήν έπαθε ή Άταλάντη. Τά σύγχρονα μήλα. Πώς...έξαμερικανίσθησαν. Τό μήλο ως τροφή. Τι λέγουν οι ύγεινολόγοι, κλπ. κλπ.

ΣΦΑΛΩΣ ή γή δέν είνε καθόλου φρειδωλή στα προϊόντα τής. Έχει χιλιάδες καρποφόρα δένδρα κι από τό καθένα άπό τά δένδρα αυτά υπάρχουν ποικιλίες άμέτρητες. Κάθε τόπος έχει και τούς καρπούς του, άρχίζοντας άπό τήν ύπερβόρειο Λαπωνία και τελειώνοντας στους Τροπικούς και στην Άυστραλία. Σε σχήμα, σε χρώμα, σε γένος, σε άρωμα, δέν ξέρει κανείς σε ποιόν καρπό να δώσει τά πρωτεία.

Και όμως ! Σε όλο τόν κόσμο και σε όλη τή γή ένας μονάχα καρπός είνε διάσημος, αναφέρεται στην ιστορία όλων τών λαών και όλων τών εποχών, στα ιερά βιβλία και στα λαϊκά παραμύθια. Και ό καρπός αυτός δέν είνε ούτε ό ώραιότερος σε εμφάνισι, ούτε ό νοστιμότερος σε γεύσι από τούς άλλους. Ό καρπός αυτός είνε τό μήλο.

Τό πρώτο μήλο πού αναφέρεται στην ιστορία, είνε τό επικατάρατο μήλο τού Άδάμ και τής Εύας. Η άλήθεια είνε πως ή Βίβλος ή Βίβλος τού δένδρου τής γνώσεως τού άγαθού και τού πονηρού. Η παναρχαία ύμωσ παράδοσις μās διαβεβαιώνει, ότι ήταν άληθινό μήλο και πρέπει να τό πιστέψουμε. Άλλωστε σ' όλες τες βιβλικές απεικονίσεις ή Εύα είνε ζωγραφισμένη κρατώντας στα χέρια τής ένα μήλο και μάλιστα ένα μήλο φριόκι, οι δε άπόγονοι τού Άδάμ, ποιός λίγο ποιός πολύ, έχουν άκόμη στο λαϊκό τους ένα κομμάτι από τό πολυθούλητο εκείνο μήλο πού έμεινε στο λαούγι του προπάππου τους, τήν ώρα πού δσκιώαζε να τό κταπιή, τό κοινώς λεγόμενο «Μήλο τού Άδάμ» ή «καρύδι».

Έτσι τό μήλο έγινε άφορμή να διώξουν τούς προπάτορές μās από τόν Παράδεισο. Μά μήπως ήταν αυτό τό μόνο κακό πού προκάλεσε; Η αίτια τού Τρωικού πολέμου ένα μήλο ήταν κι εκείνη, τό περίφημο «Μήλο τής Έριδος». Η θεά Έρις, πού στην περίπτωση εκείνη έκτελούσε τά χρέη... τού κ. Μωρίς ντε Βαλέρ, επειδή κάποια φορά δέν τήν εκάλεσαν οι θεοί σε μιá γιορτή τους, έπέταξε τήν ώρα τού συμπόσιου ένα μήλο επάνω στο τραπέζι τών θεών, με τήν επιγραφή: «Γ ι ά τ η ν ώ ρ α ι ο τ ε ρ η». Σκοτώμας εύθης μεγάλος άνάμεσα στους ηηλικούς κατοίκους τού Όλύμπου. Η νεαρότερες και φρονικά νοστιμότερες θεές, μπορούσαν να είχαν περισσότερα δικαιώματα στο μήλο, αλλά πού να τολμήσουν ή δούταχες ν' άνοιξουν τό στόμα τους και να τό ζητήσουν, τή στιγμή πού τό διεκδικούσαν ή τρεις μεγαλύτερες ; Η Άθηνά, πού ήταν όλιγον τι γεροντοκόρη, αλλά γι' αυτόν τόν λόγο άκρεβώς έκανε τό κοριτσάκι και ζητούσε να προτιμηθί από τις άλλες, τις παντρεμένες, ή Άφροδίτη, μιá γρηά άμαστωλή εξώλης και προώλης, πού είχε τόν τίτλο τής θεάς τού έρωτος και όπως όλες ή γερασμένες καλλονές τής δόξης, και τέλος ή «Ηρα, μιá επιβλητική ματρώνια σεβαστών διαστάσεων, πού είχε φέρει στον κόσμο μιá νουζίνα παιδιά, αλλά σαν βασίλισσα τού Όλύμπου ήθελε να έχη τά πρωτεία σε όλα και νόμιζε ότι αν έπαιονε και τόν τίτλο τής βασίλισσας τής καλλονής θα κέρδιζε ξανά τήν εύνοια τού άπιστου συζύγου τής.

Τή συνέχεια τής ιστορίας αυτής τήν ξέροουμε. Η τρεις αντίζηλες θεές άνθεσαν στο νεαρό Πάρι να κρίνη ποιá ήταν ή ώμορφότερη. Κι εκείνος, όπως όλα τά άξέβγαλτα παιδάκια, δέν έπηροάσθηκε ούτε από τά νύξια τής μεγαλοκοπέλλας τής Άθηνάς, ούτε από τήν μεγαλοπρέπεια τής

Ήρας, άλλα ξελογιάστηκε από τό πολύπειρο χαμόγελο και τις φλογερές ματιές τής γρηγαμωματούς τής Άφροδίτης κι έδωσε τό μήλο σ' αυτήν.

Τό επικαλούμε τής γκάφας του αυτής ήταν ό Τρωικός πόλεμος κι όλες ή συμφορές του. Έτσι, αν δέν ήταν τό διαβολεμένο εκείνο μήλο και ή ιστορία μπορεί να έπαιρνε άλλη κατεύθυνσι και τά σημερινά παιδιά δέν θα σπασοκεφάλιζαν τά κακόμοιρα γιά να μάθουν άπόξω τό «Μ η ν ι ν ά ο ι δ ε θ ε ά !», γιαι ή «Ίλιάς» δέν θα είχε γραφή καθόλου.

Υστερα άπ' αυτά τό πολυθούλητα μήλα, έρχονται τά άλλα, τα μήλα τών Έσπερίδων, πού γιά να τό φέρη ό κακομοιρός ό Ήρα κλής στην Κόρινθο, έγινε περιηγητής και τριγύρισε όλόκληρη τήν Έυρώπη, τήν Άφρική και τήν Άσία, γιά να καταλήξη τέλος στο κήλο όπου βρισκόντουσαν ή ώραιές κόρες τού Έσπερου και τά περιζήτητα μήλα. Από τό χρυσά εκείνα μήλα τών Έσπερίδων, πού τήν πρώτη τους λαθραία εισαγωγή στην Έλλάδα τήν έκανε ό Ηρακλής, προέρχονται, σύμφωνα με τήν παράδοσι, τά σημερινά ποστοκάλλια !...

Αυτό του είδους μήλα ήσαν και τά περίφημα μήλα τής Άταλάντης. Η βασίλισσα αυτή ήταν ή περιφημότερη σπόρτζ-γούμισσ τής εποχής τής και όπως ή σύγχρονός μās άεροπόρος Έμμν Τζόνσον παντρεύτηκε τόν άεροπόρο Μόλισον, μόνον όταν εκείνος τήν ένώκησε σε κάποια άεροπορική επίδειξι, έτσι κι ή Άταλάντη έλεγόταν ότι δέν έννοούσε να πάρη άδρα τής παρά μονάχα εκείνον πού θα κτέροπε τό πανελλήνων ρεκόρ τής τών 1.500 μέτρων στο δρόμο.

Και οι μόν άλλοι μνηστήρες κύτταζαν περισσότερο τό ώραίο πρόσωπο τής Άταλάντης, ποα τό γούγορα ποδάμα τής, κι έτσι τήν έπαθαν. Ένας Μειλιανών όμως, έμπρότερος από τούς άλλους, σέφθηκε πως τις γυναίκες δέν μπορεί κανείς να τις πικρή με τά ίδια όπλα, και χρησιμοποιήσθη να τέχνησα. Πήρε άπό τήν νουνα του, τήν Άφροδίτη, τρία χρυσά μήλα και τήν ώρα τής...κούσας τά πέταξε στην Άταλάντη. Η νεαρά σπόρτζ-γούμισσ, σαν άληθινή άπόγονος τής Εύας, υόλις είδε τά φανταχτερά μήλα, ξεγύσσε εύθης και τόν άγόνα και τό πάντα και έτσι ό Μειλιανών τήν νίκησε στο τρέξιμο και τήν πήρε γυναίκα του.

Αυτά είνε τά μήλα τής μυθολογίας. Όσο γιά τά μήλα τών παραμυθιών, αυτά είνε άμέτρητα τόν αριθμό. Έλνε τό φαριμακωμένο μήλο τής βασίλισσας πού τής έκαταστίν λαϊμό, είνε τά χρυσά μήλα πού φύλαγε ό δράκος, είνε τό μήλο πού χρησιμοποιούσε ή βασίλισσα γιά τόπυ και τό άφρημα να πείσθ από τό παράθυρό τής κάτω, είνε, είνε... και πόσα δέν είνε !... Άλλωστε και τό δημοτικά τραγούδια, και τά δικά μās και τά ξένα, τά μήλα ξεμνοούν περισσότερο από κάθε άλλον καρπό, κι από τό σταφύλι άκόμη τό ίδιο.

Όσα γιά μήλα πού έχουν παίξει ρόλο στην ιστορί... αυτά δέν τή γνωρίζουε όνομαστικώς. Άλλά ένας καρπός πού τόν έκανε γνωστόν ό Σατανάς στον άνθρωπο, μπορεί να μήν έχη παίξει δόλιο ρόλο σε κάθε περίπτωση ;

Τό μήλο, όπως και τό σταφύλι, είνε και αυτό ευρωπαϊκό καρπό. Δέν μās έχη έρθει ούτε από τήν Άσία, όπως τά βερίκοκα και τά ροδάκινα και τά κεράσια, ούτε από τήν Άφρική, όπως τά πορτοκάλια και τό μασταρίνα. Ό πρόγονος τής σημερινής μηλιάς, ή άγριομηλιά, βρισκεται και σήμερα άκόμη στα βουνά τής Έυρώπης και τά άγρια μήλα τής είνε μικρά σαν κεράσια και φοβερά στυφά. Από τήν άγριομηλιά αυτήν έχουν προέλθει ή 1300 ποικιλίες τών σημερινών μήλων.

Στην Έλλάδα έχουμε πολύ ώραία μήλα και μάλιστα τά φριόκια, πού είνε άρωματιστά και έχουε έξαιρετικά λεπτή φλούδα, και τά βολιώτικα πού είνε υπόξυνα, άλόστραγγα...

Η ΕΥΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗΛΟ (Πίναξ τού Λουκά Κράναχ)

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογένειας» τιμάται παντού δραχ. 4. Η αθλιότητα υπερτιμήσεως των παρα τών υποπρακτορείων απαγορεύεται. Παρακαλούμεν δθεν τους άγαπητούς μας αναγνώστας, δσάκις ύποπέσει εις την άντιλήψιν των τοιούτων...

«Αξιότιμη Κύριε Διευθυντά, Αυτό το ποιημάκι εινε εικόνας από τις δρασερές βραδυές του καλοκαιριού. Στο χωριό, μακριά από την κοχλάζουσαν πόλιν, λαμβάνει χώραν μια άλλη ζωή, όχι σάν της πόλεως. Άλλα δυστυχώς το «ποιημάκι σας» δεν εινε πετυχημένο. Θέλετε να ζωγραφίσετε τη ζωή του χωριού, μα πέφτετε έξω. Και να ή απόδειξις :

Η υπό των αναγνωστών μας άποστολεμένη συνεργασία και η ανανοημένη υπό δικαιοώματος κρίσεως εκ δραχμιών πέντε εις γραμματόσημα, δεν λαμβάνεται ύπ' όψην.

Πολλοί αναγνώσται μας μάς γράφουν ότι επιθυμούν να προμηθευθούν τις εκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομητά των περιοδικών μας. Αλλά δυσκολεύονται εις την έκδοσιν ύπαταγών. Για να τους διευκολύουμε σχετικώς, τους πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τó άντίμωμον των συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, Ήμερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κλητά χαρτόσημα οίασδήποτε τιμής.

Η. Παπανικολάου, Αγίων.—Δυστυχώς, άγαπητέ φιλε, τó ποιήμά σας εν ενέ...ποιημα. Άντι της συγκινήσεως, προκαλει μάλλον τόν γέλοτα. Και τού ή απόδειξις χειροπιαστή :

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Η καρδιά μου διά σένα κλαίει και πονεί κλονιτζής δεν κλίνω μάτι πός σου να φέξει ή αύγη. Και ή νύκτα σάν προβαίνει σε- [πιτζή] ή χαρά στο πρόσωπό σου άς προ- [δάλλει] όταν στενάξει, και πονεί, ή καρ- [διά μου]

Είμαι μικρός κι' άνήμπορος, μα ό ένοιωσις με σπρώχνει. Ιδέες μεγάλες, όνειρα, μου κρύβει ό στοχασμός. Είμαι τυφλός, μα ό πόθος μου κάθε στιγμή διώχνει. Θέλω στη γύρω σκοτεινιά, να δω δικό μου φως. Ξεσπάει ή μπόρα της ζωής, στ' ύστερον τó κεφάλι, σέ τούτονε τόν άθλιο κι' άνάστατο καιρό. Θέλω να γίσιω, τί όνειρο, κάποια ιδέα μεγάλη! Θέλω να πάγη ή θύελλα, να δω ήλιο κι' ορανό! Λόγια, λόγια, λόγια... Η ποιήσις άπουσιάζει. Άπουσιάζει έντελώς, κυριολεκτικώς.—Κ. Ν., Ίωάννινα. Μάς γράφετε στην έπιστολή σας :

κα και κατακόκκινα. «Όπόσo, τó όραόστερα ήπια της Εδρώπησ δεν βγαίνουν στην Ελλάδα, αλλά στην Γερμανία, στην Αυστρία και στην Γαλλία. Έκει από τά ήπια βγάδουν και κρασί άκόμη, τó σίντρε, τόν μηλίτην όινον δηλαδή.

Όσο για τήν Αμερική, αυτή έπηρε τά ταπεινά έθροπαϊνά μεγαλεία, τά καλλιέργησε, τά εξαμερικάνωσε και μάς έστειλε πίσω κάτι ήπια μεγαθήρια. Όλο φινούρα και χούματα, χωρίς κανένα νοστιμάδα ύωος. Μα ό κομπο-Εδρωπιότi τά τώννε γιατί ενε...έένα και άκριβά. Τόν τελευταίο άλλωστε καιρό, τά ήπια ενε έξαιρετικά της μάδας, γιατί όπωσ άπεσώησαντο ό διάσπουο διγινολόγοι. Ενε τó μόνο φροστώ που δυνάωνει δίχως να παχαίνη. Γι' αυτό όπωσ κυρία θέλει να διατήρηση τη σιλυνέτω της, μπορεί να τρώη άφοβα όσα ήπια της βαστάει ή καρδιά της κι' ή καρδιά της. Αδτη φαίνεται τη συμβουλή ελε δώσει και ό όρις στην Έδα και τήν παρόσνε τήν κακομοίρα στο προμητωρικό άμώρ-τημα...

Άργά-άργά ό γεωργός, τά βήματά του σέρνει, με κόπο ό δουλεντής τó δρόμο τον βαδίζει. Κι' ό νούς του στο σπάτι του τόν φέρνει π' άνάπαισι κι' ευτυχία του χαρίζει. Στο πλάι ή γυναίκα του, της ζωής πειά σημάδι, στοργικά από' έδώ κι' έκει σταματάει, και με τó «Μην κλαίς, έρχεται ό διάολος να σε πάρη». κάνει τήν καρδιά του μικρού τικ-τάκ να χτυπά. Πιό πίσω ακούονται φωνές, παιδικά τραγούδια, εν' τά παιδιά που παίζουνε στην νύκτα τó σκοτάδι, παιδιά όλο ζωή, σάν τού Μάη τά λουλούδια. Για δες πώς τρέχουν στο προσοντό λιβάδι. Πάνω στέν όχτο ό τσοπάνος ξαπλωμένος — κορομισσασιά λεβέντικη, στα χιόνια μαθημένη — πλάι του τήν κάτα έχει, με τη φλογέρα εν' άγκαλιασμένος, κι' όσο θά ζή στις ράχες, στα βουνά, θά τόνια άγαπημένη.

Τά πρόβατα κουνονιστά, βόσκουν στα χωρατιασμένα μέρη, ενώ τά ζωηρά άρνάκια με βελαμούς τρέχουν στο λιβάδι, τó δε σκυλί παρόμερα, με τήν ουρά στα σέλη, φιδάει πιστό τά πρόβατα σάν Κέρβερος στόν "Αδη. Σε λίγο με τη σταρξιάρικη φωνή τού Γκιώνη θ' άκουσθή τού τσοπάνου ή μελωδική φλογέρα, κι' ενώ τó φεγγάρι από ψηλά τή γή θά χροσώνη, ό κοίμιός της μέσ' τή σιγαλιά της νύκτας θά σιζίει τόν άέρα.

Ένα ν άγγιστον, Χάρραρ (Άθροσσινας).—Σάς εχαριστούμε θερμώς για τά καλά λόγια, που μάς γράφετε. Άλλά τó ποιήμα σας, με τόν τίτλον "Η Άρρατινα", δεν ενε έπιτυχές. Να ή άρχη του :

Μια άραλίνα πεταχτή και καλοκαιριωμένη, πού ή καρδιά μου με πολλή χαρά προσμένει, εις τ' όνειρόν μου ήλθε άπόψε μα μου ειπή τά κάτωθι, που όταν έξύπνησα ελεχ τήν όμη χαρωπή. Χαβάκια ! Χαβάκια ! Σ' άγαπά πολύ, και για χατήρι σου, θά δεχόμουν να γενώ πούλι, κι' άπ' της πατιόδες μου τήν λούβα να πετάξω, και άλλη χώραν μα' σου να αλλάξω, κλπ. κλπ.

Διαβάστε "Έλληνας ποιητάς. Θά όητε στα ποιημάτά του τι ενε άκριβώς ποιήσις. Τι χρειάζεται για να γίνη ένα καλό ποιημα, ένα ποιημα που να λήη κάτι και να συγκινή κάπως.—Ό λ γ αν Β ά λ θ η, Θεσσαλονικην.—Όπωσ γράφουμε και παραπάνω σ' άλλον αναγνώστη μας, τά Άρχαία του «Μπουκέτου» — «Οικογενειας» ενε μοναδικά στο είδος των. Όχι γιατί ενε πλουσιπάροχα, αλλά κυρίως γιατί δέν χραρεί σ' αυτά καμιά άμφιβολία, κανένας διαταμώς εκ μέρου των άναγνωστών μας. Εμφημέρη σχετικώς τούς παλιούς μας διαγωνισμούς. Οι άναγνώσται μας έπλησαν τότε ός δώρα πηλόστα και φωτογραφικές μηχανές και γραμμόφωνα κλπ. κλπ. Έτσι και τώρα τά πλούσια δώρα μας θά δοθούν όσα, μέχρις ενός. Έπιτροπαι και παραεπιτροπαι θά παρίστανται ότις κληρώσει. Τι περισσότερο λοιπόν μπορούν να ζητήσουν οι άναγνώσται ενός περιοδικού : — Κ. Κ. Κ. Νά, έπιτέλους, τó τραγουδάκι σας για τó Άρχαίο μας :

Με τέσσερες μονάχα δραχμές, μωρό παιδι μου, κίτταξε και ιδές, Πάινεις ένα «Μποικέτο» μωρομένο κι' αν σε βοηθήσει κι' ή τύχη, τόν [καίμενο,] βουτάς εις τó μωμένο, ήγον εν στο [λεπτό,] κι' ένα πολυτελέστατο όπό !... "Αν άγοράσης δέ κα «Οικογένεια» [μαζύ,] κάνεις στην τύχη σου άπειρα στρα- [πάσια,] [πάσια.

Βουτάς δώρα και χιλιάδικα σέ μάτιας και χάσουν γύρω σου όλοι οι γαζοί, που άπέφυγαν οι βλάκες, κάρο μίο, να λάβουν μέρος κι' είνονται στο Λα- [χρiο !...]

Γ. Δαμίγιον, Πειραιά. Τά δώρα άγοράσουν άπ' τούς καλύτερους "Αθηναϊκούς Όγκους. "Υπομνή λοιπόν και ή τύχη σας δουλεύει !...—Ά έ λ αν Έ λ ε υ θ έ ρ i ο υ, Πάτρας, Σμύρνας. Θά σας σταλή ταχυδρομικώς.—Γ. Π., Κέρκυρα. Σάς έστάλησαν διά τηλεγραφικής έπιτα- γής.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 200 ΙΙ Έξωτερικού Δολλάρια 6 Έξέμνημος » 100 ΙΙ Άμερικής » 6 και δι'όλην τήν Άφρικην και Βελγικόν Κογκό έτησια συνδρομή σελίνια 30 ΑΙ έπιστολαι και τά χρηματικά έμβόδιασμα δέον ν' άπευθύνονται πρós τόν Ίδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έν Άμερική Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, εν Αιγύπτω—Σουδάν ό κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, και εν Βελγίω Κογκό ό κ. Γεώργ. Άντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo — Βείγε. όπου δέον ν' άπευθύνονται οι ένδιαφερόμενοι